

PERIÒDICH OLÍTICH VERMELL

EXCELSOR DE L'INDEPENDÈNCIA
 :: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

PREUS DE VENTA

25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 4 quartos
 Surt é llum ab tota regularitat é lo mesm una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat é domicili. 8 reals trimestre
 Passos de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanen las circumstancies

SUSCRIPCIÓ

Per socorre las famíllas dels militars condemnats per lo de Navarra Coloma de Farnés

	Pesetas
Suma anterior	53'50
Un Decamistat que ha cambiat de ofici.	'50
Un que de cada capellá ne voldria dos.	1'25
Un Republicà acórrim que ha tornat á menos.	2
Un Gimnástich que faria fer cabriolas al clero y als polítics.	'25
Resultat total.	57'50

Queda tancada la suscripció.

LA CALOR

Veus' aquí lo suprem argument per sortir del pas que se acut á tothom en aquest temps en que fins lo mes bagarro pot dir que 's guanya 'l pa ab la suor del seu front.

Veuréu un xitxarel-lo que está ull pres per alguna mossota, la troba, va á parliarli de amor, y... se li fa un nus á la gola, se torna groch, vermell y vert, com la xanfayna, escup, bulluga 'l nas, arronsa 'l cos y estira 'l coll, y sols te un medi per sortir del apuro:

—¡Quina calor! diu.

—Ay sí; tota suol contesta ella.

Y ja está armada.

Si al cap del any hi ha casori, gracias á la calor que li ha permés al nuvi sortir del pas lo dia del cop.

Hi ha qui vol donarse importancia; donchs es precia sortir fora de Barcelona, beure que siga anantse á Hostafranchs ó á la Barceloneta, puig ab aixó ja n' hi ha prou.

S' espera que 'l sol piqui, y que vagin madurant los tomátechs, y desseguit se diu:

—¡Quina calor! es precis anarse á la torre! aixó no 's pot aguantar.

Y si son empleats demanan un mes de llicencia, que luego se 'n prenen dos, enmatlleven algun quarto al amic, y cap á fora falta gent... si hi tenen algun parent que 'ls mantinga.

Un altre ha agafat por del cólera; no sab com ferho per campársela un quant temps; donchs ja tenim lo pretext. La calor.

Agafa la dona y las criaturas, no paga als inglesos, puja al tren, y... fins á Sant Gervasi no para.

L' arcalde y alguns regidors de Barcelona no están per brochs ab las noticias que aquestos dias corren, y prenentse la cosa ab molta calor, fan dimissió porque una cosa es ferse 'ls seus y un' altra exposar la pell.

Prou convé que á Madrid las Corts estigan obertas per fernes la felicitat, pero 'ls pares de la patria tenen calor, y prefereixen que s' autorisi al govern per fer lo que li roti, que no pas continuar la comedia parlamentaria suant á copia de prendre re-

frescos y fer techs que podrian acabar per rebentarlos.

¡Un obrer no te teynat á n' aquest sí que la calor no li val.

Lo torner no vol ferli. La tendera s' ha cansat d' estafarlo... porque te por de no cobrar.

Y si va á n' algú á demanarli quatre reals per dinar, dihentli que ab la calor s' han paralisat alguns traballs, l' altra li contesta!

—Home, aixó ray, al istiu tota cuca riu; vosaltres los treballadors en aquest temps ab qualsevol cosa ne teniu prou.

Y l' infelís obrer rebenta, no de calor, sino de gana.

Van á cobrar un compte á casa de un que passa per senyor.

Truca 'l mossó á la porta, pregunta per l' amo, y li dihen:

—Vaig á euvre si hi es. ¡En recado de qué ve vosté!

—Porto 'l compte del sabater.

—Ah! Donchs no hi es lo senyor; com ara fa tanta calor ¡sabí no pot rebre á ningú y ha sortit á fora. Torni á passar per Nadal.

Lo dependent murmura, lo criat fa la rialleta, lo sabater renega, lo senyor tremola, y la calor ha fet la seva. Aném per un altre.

Un escriptor te de fer un article.

L' editor, director, encarregat del periòdich ó 'l regent de la imprenta li dihen

que a tal hora te de donar l' original per entrar a bon temps lo número en màquina. Ell, a conseqüència de la calor, te una galvana que l'arrasta, y son cervell ni a fums de sabatots es capàs de donar cap idea de profit.

Com sortir del pas ab semblaent conflicte? Qui auxiliarà al intel·ligent ab tal apuro? La calor. Si senyors. La mateixa calor que li impideix empendres un article de polèmica, ni de política, ni de guerra, ni de sàtira, lo treu del compromís.

Agafa la ploma, insensiblement engarçota un parell de parells de cuartillas tot esbufegant com en Fontrodona si tingues de tirar un carro, no mes de veurel; paria un xich de la calor, las dona a la imprenta, y ja hem sortit del compromís.

GIMNASTICH

A UNA MAJORDONA

Any que te 'n descomoda vaig a encortir una carta
 Mario,
 No es la meua intenció sua
 ofusarte y espantarte...
 Això no.

Que, vull fer-te recordansa
 d'aquell temps de ta infantesa,
 temps d' amor.
 Quin treball! Quina modansa!
 De teixidora a marquesa.
 Bona sort.

Tu vas treure de la vida,
 Tu ab la estrella vas ben teixe
 molt be 't veu.
 No es això cap enganyia,
 Quina vida si se 't deves,
 això Deu!

Què s' han fet aquelles bromes?
 Y aquelles flors que portaves
 en lo cap?
 Y aquelles roses y plomas
 vermelles, blanques y blaves?
 Ningú ho sab.

Ara sempre ab los rosaris
 a las mans y a la butxaca,
 tot resant
 en mitj de presules vicaris.
 Sentir noya tan remaca
 ja 't voldran!

Si te 'n farán de posturas!
 Si 'n seras de acaronada
 sempre arreu!
 Servi a personas tan puras
 una noya tan salada,
 ¡Deu de Deu!

No faltava més. Las joves
 d'aquell temps, no eran tan ceyes
 ni stroules.
 ¡Dy que mes alegre 't trovas
 servint be a n' aquets hacays
 benchits?

¡Que rejeta deus tornarte
 quan los portas la escudella
 donant bulla!
 No 'n veus cap que vol parlar-te
 d' amor, y 't diges.—Pipella
 dels meus ulls?

Si 'n serveixes kacolats,
 no 't tiras cap amoretta
 ab deslle?
 No 't dihen—Remona y rata,
 ja al teu costat Marieta
 soch felis?—

No m' ho negus. Sé que 't passa
 tot això. Son gent tranquila.
 Quins anells!
 Los comech un xiquet massa,
 y creu, per moure barrila
 cap com ella.

Quina sort ser majordona!
 Ves, que 's casin las amigas
 per gozar.
 Be 't mantens pron rodanzona.
 Com no 't matan las fatigas,
 está clar.

Ja 't ho he dit. De a benentesa.
 Aprofitat si pots ara
 poch ó molt,
 Crida, y canta, y juga, y resa,
 y me pensis que 't va para
 tu tot.

Ja se que res encontrata,
 y que la sort no espanta
 creñides.
 Se qu' ara 't restarà conquista
 porque sigues bona y sana
 d' aquest vent.

Deu 't aiudi abta empresa
 per que podres proonera
 del... rector.
 ¡Quant desina las lles!
 ¡Quant desina y desespera
 el sent!

Si te 't trovas, con bona dona,
 que 't contenten en un exemple
 de virtut
 te dech dir que no vix bones,
 que tens un gat sin un temple,
 que has perdut.

No tan sols la boniquesa
 que en ta cara adocia
 ab excels.
 Fes l' esperit d' puraia;
 tot l' entenimen, Maria,
 y moltesas.

Sent aixatris y ab dolri
 t' envio l' ultim queix
 obligant
 que se 'n acordantiri,
 y que se 'n acordantiri,
 y que se 'n acordantiri.

¡Mira, mira! Dona memorias
 a aquells que 't han fregida
 ab deuel.
 Entréat ab sas caborias
 que de l'era d' aquesta vida
 ja ve 't cel.

JUANITO CATAL

Porxada. Crehent no 't deixis
 aquesta carta salada
 en cap lloch.
 Si t' agrada no la coqueixis,
 mes, si 't la está aparada
 ferme lloch.

Encara no hi ha hagut cap cas de cólera a Barcelona, afortunadament, y no obstant lo cólera ja está fent estragos en nostra ciutat.

No faltarà qui digui que això no pot ser, y no obstant, es, y tan cert, com dos y dos fan quatre.

Ab motiu de la por al cólera s' han paralisat molts treballs, y sobre tot los del port, ahont trobavan feyna diariament vuyt ó deu mil obrers.

En lo port no 's treballa per una tercera part del temps normal, y ajudat això per las paralisacions de altres treballs fa que algunas familias obreras estigan ja en plena miseria, lo qual es una pesta mil vegadas mes terrible que la del cólera.

Las autoritats, que tant dihen que tan prenent midas sanitarias contra 'l cólera, ¡no seria convenient també que presessin pendre resolucions serias contra fa miseria, si no volen que un dia 'l poble famolench, arribant a la desesperació, fassi un daltabaix de descamisat!

No queda casi cap poble ni ciutat un xich important de Catalunya que no fasse suscripció pe 'ls militars de Santa Coloma.

Si això, com creyém, significa un acte de oposició al govern, pot assegurar-se que a

Catalunya no queda ningú que no 'l destesti.
 Podem felicitar-nosen.

Aquell conflicte dels conservadors ab l'Italia ja está salvat del fet.

Lo talent d'en Cánovas pot mes que totas las ensopegadas juntas de tots los ministros.

En Pidal diu en plena sessió una pila de cosas lletjas sobre Amadeo y 'l papa, y ara re-ulta que lo que tots los periódichs han sentit y lo que ha publicat la Gaceta oficial son romansos, sino que no hi havia tales carneros, que dihen los castellans.

No es que hagin dit de lo dit me 'n desdich; ca, res d' això, han dit lo que s' ha dit no s' ha dit.

Això sí que es un talent monstro.
 Avial los espanyols agafarem fama en tot lo mon pe 'l talent de nostres gobernants.

¡Com taria carrera en Toni Grice si pogués arribar a ministre!

Uns quants esquerrans s' han desempasat altre volta al senyor Sagasta.

Quan lo pare no te pa
 fa ballar la canalla,
 y 'l polítich espanyol
 quan vol pescar lo turro
 sempre 's gira la casaca.

Y si no hi troban las consonants busquinhi las conseqüencias.
 Que tots las toquem.

A Madrid s' ha descobert que mes de mil industrials no pagavan contribució al Estat.

Noticia fresca.
 Que pagavan algo, pot ser molt cert, pero que arribessin al Estat, idem.

Cap espanyol de mes de quatre anys estranya això.
 ¡Si es lo nostre pa de cada dia!

Diu, copiant, La Correspondencia:
 «El rey de España—dice El Pequeño Parisiense—sufrir de leucera sanguinea.

No pasa semana sin que do orden al verdugo de ajusticiar a un compatriota acusado de estar afiliado al partido republicano.»

Ab los comentaris no m' embolico.

Al director de El Porvenir lo fiscal li demanava VINTIDÓS ANYS de presiri.

¡Quan dich que val mes fer de Sacamantecas que de periodista!

Al senyor Carles, director de La Reforma Social de Valencia, lo condemnan en pochos dias, a lo següent:

Duas milhas de mil pessetas, quatre mesos de arrest, quatre anys de presiri y quatre anys de desterro.

¡Gracias a Deu que no l' han fet fusellar!

Per tal motiu està agraïdíssim lo senyor Carles als conservadors.

Y espera ocasió per donarlos las gracias... que 's mereixen.

.. ..

Lo ministre de la Guerra ha fet una economia... en l'oli dels quinqués de las guardias.

Ab aixó y suprimint la xocolata del lloro, també a Espanya nivellarem los pressupostos.

.. ..

L'excoronel Camprubí, avuy brigadier per la *heroicitat* de haber agafat y maltratat ab numerosas forssas als oficials de Santa Coloma, l'altre dia per poch clava una pallissa a un xicot de Girona que venia diaris, y li anà a dir si volia *El Demócrata* ab lo retrato del comandant fusellat.

¡Oh valent brigadier!
¡Y no li donarán una Creu... Cuberta per l'hassanya!

.. ..

Saben nostros lectors que en la corrida de toros donada a Madrid lo dia en que estavan en capella 'ls desgraciats de Girona, y en la qual se tractava de demanar l'indult dels dos militars, los reys no van assistirhi.

Donchs lo penúltim diumenje la funció de toros fou molt salada, puig va haberhi morts ferits y presoners.

Avans de comensar la corrida,—a la que debia assistirhi la familia real per primera vegada després dels fusellaments de Girona,—estavan los tendidos y gran número de localitats ocupadas per policia de totes menas.

Al rompre la música la marxa real, ab senyal de que entrava la familia ídem al palco, va sentirse per la plassa una reira de bet de xiulets, que procuraban contrastar totes las sangoneras d'Espanya picant de mans... y de peus.

Aquest desahogo costà a n' alguns espectadors anar a la caga-menja, puig sembla que 'ls conservadors van a establir la costum de que als toros no 's puga xiular sino ab permís dels que governan.

Durant la corrida van repetirse moltes altres vegadas los xiulets, y per fi de festa, al retirarse los dels vuyt cuartos y mitj, tornà alló a semblar una... plassa de toros ab tota la extensió de la paraula.

Los comentaris fassin los vostés mateixos, y m' estolvirán lo perill de anar a presiri aquest istiu.

.. ..

A Perpinyá 's reuniren lo 14 de Juliol varios francesos, espanyols, italians y fills de alguna altra nació, brindant y celebrant tots plegats la fetxa gloriosa de la presa de la Bastilla pe 'l poble de París, y fentse vots pe 'l triomf de la República democrática federal universal.

Aixis, aixis tenen d' ensenyar los pobles del módo com saben odiar la tiranía, estiga en lo cantó del mon que vulga.

.. ..

Per lo próxim diumenje se prepara un gran meeting de treballadors en lo Circo Barcelonés, per veure si troban un medi per aliviar sa situació, que ja comensa a ser desesperada per la falta de treball que ha determinat la qüestió del còlera.

No 'ls saltarán mais de caper resoldre tan peliaguda qüestió, y sobre tot ab autoritats tan *paternalis* com las conservadoras.

.. ..

Llegeixo que no ha sigut cursat un expedient en lo ministeri de Foment per no haber combregat lo solicitant.

Vaja, que aixó marca.
Aviat tindrém de anar a la rectoria a buscarho tot.

Los conservadors y 'ls mestissos se portan tal com son.

Ara no mes falta que se 'ls tregui tal com se mereixen.

Y ab lo degut acompanyament.

.. ..

El Motin ha sigut excomunicat per l'arxobisbe de la Seu d'Urgell, successor del pobre Caixal.

Nostra felicitació al *Motin*.

BANYS

Com que 'm trovo en La Garriga, qu' es la gran terra dels banys, aquí ab tots los meus afany encara que me tie no siga dono aquests remeys estranyos.

A la noya enamorada que ballant s' ha enamorat y es son amor motivat per una polka saltada, per mes que se 'n fassi creus y et mon consell escolta, crech que l' hi fan falta molts per curarse banyo de pans.

La enamorada que 's lleva sols pensant en son xicot y sempre passa quan pot per devant de casa seva, per no fer tantas proclamans de son amor *roda-socas* ¡quantas voltas y no pocas l' hi convenen banyo de cussas!

A la qu' escalfi cadiras festejant per tots reconos purg te *sentido* *relacions* y festeja ab pocas miras, per anà ab cuydado y fiesto arreconada y seyant l' hi fora molt convenient que prenguis molts banyo d' *asiento*.

A la que mitj boja 's torna per un cert tipo elegant, pro ell no fa cas d' ella tant ni gens per ella s' trastorna, ja que aguant y may esborro lo qu' escrich, vall apuntar que 'l gran remey per curar tal amor es banyo de zorro.

La xicota capritxosa que ab molt brilló y molta empresa es ab quatre ó cinch promesas y ab tots ella es amorosa, per curarse d' amoros tal y rebaxar tanta pans, que prengui cada setmana dos ó tres banyo general.

Y a aquella que no festeja, que de cap jove fa cas, que no vol casarse pas, que no té coïta, ni envetja, per mudá 'l temperament y pensar d' altra manera l' hi convenen, sense espera, banyo rasoos continuament.

PERPET DEL CARRIL

Avuy la prop de mitj sigle—quaranta nou anys—que per una pila de ciutats y pobles d' Espanya va haberhi un escabeig de freres qu' era un consol per tota ánima pecadora pensant ab la petita revanxa que 's prenian los heretjes dels delictes y crims legals de la Inquisició.

A pesar de aquella lliasoneta tan convenient, los freres volen tornar a apoderarse d' Espanya, tent no poche estorsos per lograrho, apoyats pe 'ls *liberals* governs que tenen la dicha de rebentarnos.

Jo prego a Deu y al Diabre que fassin de manera de que 'ls freres y jesuïtas nos empetin prompte y molt, com mes aviat millor.

Que a lo ménos un tingué lo consol, avans de morir, de veure com torna a brotar lo fruyt y 's repeteix corretejida y aumentada la collita de caps pelats que va ferse l' any trenta cinch.

De pensarhi se m' ompla la boca de salivera.

Igual que a en afamat que li espiquin lo *meun* de un bou dinar.

.. ..

Lo bisbe de Mondoñedo ha sigut multat en mil cincheents duros.

¡Diantre! ¡Quina 'n deu haber ta sa ilustrissima!

Y vaja un reguitrell de missas que li ha costat la broma.

.. ..

Lo papa Lleó n. 13 fa saber a sas ovelles que si desgraciadament lo còlera anés a Roma, ell taria que 'l clero *cumplís lo seu deber*.

Lo qual vol dir, parlan en plata, que si 'l còlera no va a Roma, ni 'l papa 's cuydarà del clero, ni aquest cumplirà lo seu deber.

Sols farà lo de costum.

.. ..

Nos escriu de Perpinyá un tal Ramon Soler, habitant en la *rue Dagobert, 26*, participantnos que son petit fill Eloy ha sigut víctima de la brutalitat de uns freres mestres de la escola de Sant Mateu, los quals li clavaren una pallissa que si son pare s' hi troba al devant no van los freres a Roma per la penitencia.

En dita escola no 's la res mes que ensenyar als noys de resar, de anar a missa y de rebre trompadas.

¡Y tan poch estiman sos fills los pares que 's hi portan!

Ategin datos y arguments en favor de la ensenyansa laica.

.. ..

Aquestos últims dias també han sigut robadas varias iglesias.

¡No ho estranyant!

¡Jo tampoch.

Mentres hi hagi clero...

.. ..

Un sotana de Balaguer va expulsar del remat à quatre *Filles de la Maria* perquè habian anat à ballar lo dia de Pasqua.

Després va fer un sermó furios, del qual ne treyém lo següent caldo:

—Caríssimas germanas, *hicas de Maria*: No aneu may á cap ball; no vos aturéu á festejar ab los joves; no aneu á teatros ni altres diversions. Reseu sempre, aneu al rosari, á missa, á las professons, á confessar y combregar, al sermó, á las quaranta horas; en fi, aneu sempre á tots los actes relligiosos.—Veritat que si aixís ho feu los joves se 'n burlarán; los heretjes se 'n burlarán; los forasters se 'n burlarán; los tontos se 'n burlarán; los novios se 'n burlarán; los que 's creuh'en ser sabis se 'n burlarán; los brètols se 'n burlarán; los que no son prou catòlics se 'n burlarán; los...

Prou, home, prou.
Digni que se 'n burlarán totes las personas y estarà llist de una vegada.

..

A Lleyda s' ha establert un quinquillayre protegit per un canonge, que ha fet posar una inscripció á la porta que diu: *Cerrado los dias festivos.*

Vaja que 'ls catòlics son capassos per tot.

Fins de fer papers... ridiculs.

..

Ha desaparecut un capellà de un poble de la provincia de Alicante.

Bueno. Ara que contin las feligresas joves y trobaran la causa.

..

Divuyt senyoras de l' aristocracia de Tolon van anar al arcaide á demanarli que las deixés fer funcions relligiosas per demanar á Deu Son Senyor que 'ls lliurés del cólera.

May l' aristocracia ha servit per res mes. Per ridiculesas.

..

Fa poch dias que á Sant Joan Lasfons sortia per dalt de una paret l' ánima de una dona morta.

La tal ánima era: primer lo reflexo de un dels vidres clavats dalt de la paret, ab la claror de la lluna, y després... una candela de seu que per mes espantar als llanuts va posarhi lo mateix marit de la difunta.

Al descubrirese la pasterada lo rector va enfadarse, y 's comprén.

Algú podia encarregar missas per aquella ánima en pena, y descubrintse 'l marro, la pietat tocá 'l dos de tothom.

Pobres sarrions negres, y quants disgustos per guanyarse la vidota del seu ofici.

..

«Tal volta alguna ovelleta li feu perdre la xaveta.»

deyam dias passats parlant del rector de Benavent (Lleyda), y vejin lo que son las cosas.

A la *quenta* juest parroquidermo, tenia dona major (no tant com l' altar del poble), que per certu assumptos que no hi ha necessitat de narrar, va mouer un San Quintin de aquejls que fan almar al poble.

Fi del Ket.

La majardona va separarsa del aprenent de cardenal per anarsen lluny á *esbravarse* del disgust que li haurá donat son majordom, y 'l sotana desde aquell dia ha perdut lo pesquis.

Y ara, si fóssem neos, ratificariam lo que vam dir, l' altre dia.

Que 'l castiga ab son turor
Deu, lo seu amo y senyor

..

Una mostra de la pietat del Deu catòlich ab un dels seus ministres.

Un sotana de Puigvert de Lleyda, dias passats, per causa de una forta tempestat, acompañada de unas pedras tan grossas com las bolas catòlicas, va pujarsen á una habitació de la rectoria á fi de fer oració perquè Deu Son Senyor procurés reprimir sa ira, y velshi aquí que Deu, per probarli que l' escoltava, li enviá una xispa eléctrica en forma de llamp.

Però ¡per ahont dirian que va introduhirsel!

Molts sotanas tenen la corda de la campana en la seva habitació, á fi de despertar á las ovelles per ferlas anar al corral á rebre l' aliment espiritual, mentres ells se revolcan un rato mes pe 'l lliit, fins que 'ls feligresos están cansats de esperar.

Donchs be, Son Senyor, per conducte de la corda de la campana, va enviarli lo passaport per l' altre barri, cremantli tot lo que duya demunt y deixantlo ab lo traje de Adan quant estava al Paradís.

Pero senyors catòlics, ¡ahont es la gran misericordia del vostre Deu! Quin mal feya lo pobre sotana perquè Deu li enviés semblants caricias?

Perque aixó 's compendria si 'l pacient hagués sigut protestant, demagogo, lliurepensador, anti-clerical, etc., etc., etc.

¡Però teu un ministre de Deu...!

No vull pas jo fer lo mal pensament de creurer que ha sigut un castich seu.

Ca, ni pensarhi.

..

La ex-emperatriu Eugenia destina deu mil pessetas cada any pe 'l dineret de Sant Pere.

¡Oh caritat evangélica que deixas morir de fam als pobres per donar quartos á un milionari!

..

Pera que no vinga 'l cólera á Barcelona proposém á las autoritats lo següent remey.

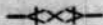
Que cada dia al dematí 's passi 'l rosari de l' aurora.

Al mitj dia, per dinar, confessar y combregar tots los barcelonins.

A la tarde professons.

Y al vespre sermons y trisagias.

Si ab tanta devoció la Providencia no fa cap miracle, ja podém enjugarla á ca 'n Tunif.

À UN AUCELL

Auccell de pintadas alas
y de dolc cant
que alegre ne traspasas
serras y camps,
si algun cop per la vora
del Llobregat
una nineta trobas
de bella sils blancs,
hermosa com las rosas
del mes de Maig,
de cabell d' or y llavis
de rich coral,
digali qu' ab mi pensí
á cada instant...
menos quan necessiti
pochs á molta rals.

LL. MILLÀ

LO GAT Y LA GATA
FAULTA

(Dedicada al gat de casa)

Un gat se va casar ab una gata,
poch temps després, d' ella estigué cansat,
y deixantla per asta,
á un' altre gata feu l' enamorat.
La gata vegent tal piedadia,
ab altres tingué amor per gelosia.
Acá prova á tothom, y no es pot broma,
que á voltes la mulier se la fa al home.

FREDERICH OLIVERA

SINONIMIA

Tinch duas totes al meu hort
que las va portá en total
quan va anar á fins á tot
pochs dias ans de Nadal.

..

CONVERSA

—¡Pepe! ranoy, que vas curro.
—Festejant s' ha d' anar lluhit.
—¡Festejas? ¡ah quí!
—¡Que 's burro!
Ab la noya que tu has dit.

NOY PERET DE LA BORBAL

..

XARADAS

—Donchs Badó, don Pau no atina
cóm no 's va curá 'l teu mal
ab Au dos de ta cosina.
—Tant-de-bó no hagues dit prima
á ma cosina total.

S. G.

Lletra 'l Au, dos musical
y la nau te ma total.

RICH NAPRAY

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: — Lli-ma-lla.
GEOGRÁFICH: — En Serra es un garenó.

Tipografía LA ACADEMIA, Rueda de la Universidad, 6 Barcelona

EL CÓLERA
Y SU TRATAMIENTO

FOR EL
Dr. G. SENTIÑON

Aquesta interessant obreta, se ven al preu de **UNA PESTA**, en totes las librerias de Barcelona.